

Redaktori: - jenna - Jana Štrbová, kvinta
- carrie - Karolína Brosková, kvinta

ta

- sally - Alžbeta Babariková, kvinta
- milk - Zuzana Kubíková, kvinta
- susan - Zuzana Janigová, kvinta
- evita - Eva Hlavnová, 2.C
- m.y.a. - Miroslava Blažeková,

2.C

Prispievatelia: - mucha - Lucia Urbanová, kvinta
Eva Okoličániová, 1.D
kolektív sekundy
p.p. Marková

Foto: - carrie -

Ilustrácie: Petra Nemcová, Kvinta

Obálka: Petra Nemcová, Kvinta

Ďakujeme:

- Ešte stále Lekárni Podbreziny za peniaze
 - Pánovi riaditeľovi za roky, ktoré sa snažil udržať našu školu na špičke stredných škôl
 - Všetkým ostatným, ktorí sa o to snažili
 - Tlačiarňam Typo-press za vytlačenie
 - Vám za to, že ste (ale musíte byť dobrí)
- a ja osobne (carrie) ďakujem členom Redakčnej rady za ich snahu

Majte sa krásne ...

... to Vám praje

Redakčná rada

P.S.: Možno to bolo dlhé, ťažké a vyčerpávajúce. Možno to bol život. Ale zmysel mal

G*U*Č

Škola končí, tak wo co de?

Gymnazistom Určený Časopis
GMMH Lipt. Mikuláš
Jún 2002

Vážený profesorský zbor a milý študáci na Gymnáziu M.M. Hodžu v Liptovskom Mikuláši, ale aj vy, ktorý nie ste z Gymnázia, ale GUČ sa k Vám dostal.

Spoločnými silami sa nám (redakčnej rade) podarilo pozliepať (z posledných síl) ďalšie číslo nášho-vášho GUČu.

Predstavte si pláž, more, palmy, vánok, chladené nápoje a zvodné telá. Tak toto všetko zatiaľ zostane len vo vašich predstavách. Našou predstavou je, aby sa Vám tento GUČ páčil. Takže hlavu hore a vykročme smerom k úspechu.

Prečo sme si za tému GUČu vybrali práve sexualitu? Jedného pekného slnečného dňa na telesnej výchove pri pozorovaní „vyšportovaných a svalnantých“ tiel (alebo žeby to bolo v Baywatchi) nám zapracovali škrečky v hlave a fyzicky nás kopla táto téma rovno do zadku, a tak si môžete na nasledujúcich stranách prečítať, aké sú názory redakčnej rady, študentov, profesorov, samozvaných odborníkov ako aj názory ľudí z mesta. Okrem toho si môžete prečítať poviedku z toalety, nejaké úvahy, horo(r)skopy, článok z finálového zápasu v hokeji vo Švédsku a ešte bla, bla, blablabla, ...

Príjemné čítanie Vám praje ...

- jenna -

Keď som rozmýšľala o čom by mal byť záverník, tak ma napadlo mnoho vecí, ale asi jednou z najdôležitejších je, že práve držíte v ruke druhé číslo GUČu, ktoré vydala nová Redakčná rada.

Nová Redakčná rada. Nevieť posúdiť, či sa s každou novou Redakčnou radou GUČ mení, ale asi áno. Ja však dúfam, že sa GUČ mení aj bez toho, aby sa zmenila Redakčná rada a že práve tento GUČ sa Vám bude páčiť viac ako ten minulý.

Asi si hovoríte, že tento záverník nemá ani hlavu, ani päť a možno máte pravdu. Sedím pred týmto „čudom“ (počítačom) už celé štyri dni (počas maturít) v snahe vytvoriť niečo hodnotné, niečo, čo sa mi bude páčiť, ale hlavne niečo, čo sa Vám bude dobre čítať a zatiaľ sa mi vôbec nedarí. Nevieť, či to je tým počasím, alebo tým, že toho už má každý

veľa a jednoducho potrebujem prázdniny. A k tomu všetkému idú na nás (alebo už sú tu) tie najhoršie týždne, či už pre profesorov, alebo pre nás – študentov. Tak mi, prosím Vás, prepáčte ak sa Vám tento záverník vôbec nepáči a sľubujem, že sa budem snažiť zlepšiť.

Ešte ak sa pýtate prečo nikde v GUČi nie je rub-

rika Z čreva básnika, tak je to preto, lebo nám nikto nedoniesol žiadne, ale žiadne básne a ani my sme „nesplodili“ nič, čo by stálo za zmienku.

No a na záver mi dovoľte povedať už len jednu veľmi očividnú vec, a to, že sa končí školský rok. Dúfam, že všetko to trápenie, stres, skúšky, ale aj radosť a úsmev stáli za viac ako len mávnutie rukou. Chcem Vám na záver preto v mene celej Redakčnej rady zapriať nádherné prázdniny, množstvo zážitkov, slnečné dni a nejaké tie letné lásky. Aby ste načerpali mnoho síl do ďalšieho roku a maturantom želáme veľa šťastia v ďalších krokoch ich života.

- carrie -

P.S.: Celá redakčná rada sa teší, že budete cez prázdniny aj tvorivo pracovať, aby sme v ďalšom GUČi našli množstvo plnohodnotných článkov.

AKORD
ANAKONDA
CENA
DAR
DIANA
DIERA
DÍLER
DOLINA
DRAKY
DREVINA
DUNA
DVERE
ISTIACI
JANKO
JED
ETĚN
KRIAK
KROKODÍL
LUNA

MATKA
MIXÉR
NEDÁ
NIEST
NORA
RADA
RADOSTI
RESET
STENA
STRANA
ŠELEST
TEN
TRI
ŤAVA
VAŇA
VLAK
XENA

[illegible]

ÚVODNÍK: Posledné sily	1
TÉMA: Sexualita	3
TÉMA: Anketa	6
TÉMA: Môj prvý raz	6
TÉMA: Typy, kde sa v škole zoznámiť	7
TÉMA: Užitočné rady	7
ÚVAHA O BEŽNÝCH VECIACH: Zopár tipov na dnešný večer	8
ROZHOVOR S P.P. KUBÍNOVOU: „Chýbajú mi cyklotúry ...“	9
ROZHOVOR S PÁNOM RIADITEĽOM: Plný života a optimizmu	11
ČO NOVÉHO?: Čo nového v debatnom klube	12
GUČ POSTER: Gučo 2	13
ZO ŠKOLSKÝCH AKCIÍ: Dojmy z maturít	15
ROZKOŠE STRAVOVANIA III: Niečo o našej jedálni	16
ZO ŠKOLSKÝCH LAVÍC: Trochu smiechu nezaškodí	17
POVIEDKA Z TOALETY: Rómeo a múmia	18

„Sex je náš!“

Tému minulého GUČu boli drogy a závislosť od nich. Aj napriek tomu, že drogy sú stále téma, o ktorej sa hovorí len veľmi málo, stretli sme sa s príjemnými ohlasy na ňu. Ešte menej diskutovanou témou v spoločnosti je sex. Aj napriek tomu, že sex je každodennou súčasťou života, ľudia sa tvária akoby tu nebol a pri akejkolvek zmienke o ňom im nabieha rumenec na tvárach.

Ale prečo je to tak? Nedostatok informácií a neschopnosť komunikovať s ostatnými o tejto téme. Sami sme sa o tom presvedčili, keď sme v meste robili anketu. Väčšina ľudí sa po našom prihovorení znechutene zastavila alebo sa vyhovorila na to, že nemá čas alebo, že sa ponáhľajú. Po položení anketovej otázky, to už vyzeralo úplne inak. Úsmevy, červené tváre, sklopené pohľady, ale aj „vypleštené“ oči. O tom, aké zaujímavé názory majú na seba opäťne pohľadia sa môžete dočítať na nasledujúcich stránkach. A to nielen v ankete.

Aby sme túto tému trochu odľahčili, ponúkame Vám ju aj v inej forme, ako sú vyjadrenia redakčnej rady a profesorov. Je tam skutočne pútavý príspevok „Po prvýkrát“ ako aj rady, ako zbalit' toho pravého. Celý tento GUČ sa nesie v znamení partnerských vzťahov a sexualitv.

Ešte raz Vám prajeme príjemné a ničím nerušené čítanie.

- jenna -

Sexualita je prirodzenou súčasťou nášho života, avšak pristupujeme k nej rôzne. Bránime sa jej, odmietame o nej hovoriť nahlas alebo ju dávame výrazne najavo a chceme, aby o nej vedelo čo najviac ľudí. Človek sa mení. I ja, keď som bola tak vo vašom veku, som radšej počúvala iných o danej téme, ako by som mala rozprávať. Už pár rokov učím etiku a jednou z tém, ktorým sa na hodinách venujem, je aj sexualita a partnerstvo vzťahov. **Na hodinách etiky som dostala viackrát návrhy od žiakov, aby sme sa bavili o sexe, lebo zadaná téma ich nezaujíma, a keď pride k veci, obyčajne to skončí spomínaným spôsobom.** Nielen ja, moji kolegovia, ale aj vy ste určite zaregistrovali na našich chodbách ne jeden zaľubený pár. Nemám nič proti tomu, keď sa držia za ruku alebo si dajú bozk na rozlúčku, lebo každý z nich ide do inej triedy. No vrúcne objatia, dotyky tiel by som si ja osobne nechala na intímne chvíle vo dvojici, bez desiatok zvedavých očí.

- Mgr. Iveta Marková -

Ako v každom čísle GUČU, tak aj teraz sme si zvolili ústrednú tému – sexualita. Spočiatku je možno ťažké začať o tom písať, lebo naša spoločnosť je ešte stále plná predsudkov. Keď sa narodí malé bábätko, každé sa od seba niečím líši, nie je to len pohlavie, či je niekto chlapec alebo dievča, ale aj mnoho iných maličkostí. Avšak pre každú mamičku je ten malý batožtek pokladom. Pomaly rastie, robí prvé krôčky, spoznáva svet. V škôlke stretávame kamarátov, učíme sa hrať. Tu navádzujeme prvé priateľstvá, vznikajú prvé detské lásky a aj chlapci sú našimi spojencami. Spolu stavíme hračky z piesku, kreslíme alebo sa rovnako prevalujeme v postielke, keď sa ani jednému nechce spať. Potom sa však musíme rozlúčiť, lebo nás čakajú školské lavice. A tu sa náš vzťah mení. Hádky narastajú, robíme si zle, chlapci kváču dievčatá za vlasy, potkávajú sa, či sa navzájom urážajú. Avšak u každého je to len zámienka, ako na seba upozorniť. Neskôr prichádza puberta. Spoznávame prvé lásky, prichádzajú prvé bozky, narastajú naše problémy, nielen v láske, ale aj v škole, s rodičmi. No všetky prekážky sa dajú prekonať. Je to krásne obdobie, na ktoré bude každý z nás spomínať. Keď som minule prechádzala mestom, všimla som si ľudí a rozmýšľala o mladých pároch, ktoré sa prechádzali po ulici. Ako sa navzájom poznajú, čo si o sebe myslia, aké majú prvé dojmy. Keď sme sa s kamarátmi naposledy spoločne rozprávali, povedali sme si odpovede na mnohé otázky. Boli celkom zaujímavé. Snažili sme sa nájsť, či existuje nejaký ideálny muž alebo žena, ktorí uspokojia predstavy každého z nás. Ich názory ma prekvapili. Samozrejme pre každého je dôležité, ako druhá strana vyzerá, aký máme prvý dojem, no neskôr pozeráme aj na iné hodnoty, ako je dobré správanie, úprimnosť... Nasá spoločnosť sa snaží byť

Horoskopy na obdobie do najbližšieho GUČu pre Vás opäť pripravili svetoznáma a veľmi skúsená GUČODORA.

Panna

Vieš prečo si panna/pannic? Nevieš si ho/ju vybrať.

Blíženci

Zajtra zabiješ dve muchy jednou ranou.
Jednu v záchode a tú druhú v žumpe.

Strelec

Ale čo to? Nevieš sa trafiť? A ty, že si strelec? Ale ja viem všetko ... ja jediná ti dokážem poradiť ... kúp si väčší terč.

Kozorožec

V tvojom živote
nastal zmätok
... frajerka ťa
podvádza, celý
svet je proti tebe,
všetci ťa opúšťajú
... kúp si psa, ten
je vraj verný.

Vodnár

Tak energického, optimistického, zapáleného do práce, milého k ľuďom, verného a pracovitého človeka som ešte nevidela. Nevieš, kde asi taký človek býva?

Baran

Tento mesiac ti bude mama často núkať prachy. Ale nenechaj sa zmiesť, lebo ti k nim ešte pridá igelitovú tašku a zoznam, čo máš kúpiť'.

Býk

Mala/a by si začať učiť po čínsky, lebo ak to s tebou pôjde takto aj naďalej, tak sa tvoje škrečky vzbúria a zavolajú ešte aj akváriové rybičky ... ak si to nepochopil/a nevadí, lebo

ani ja nie.

Váhy

Sníva sa ti často o muchách a vtá-
koch? To bude
určite tým, že
čítaš priveľa po-
vinného čítania.

Škorpión

Nič sa ti v poslednom čase nedarí, ešte aj stromy, kde si sa mohol schovávať na

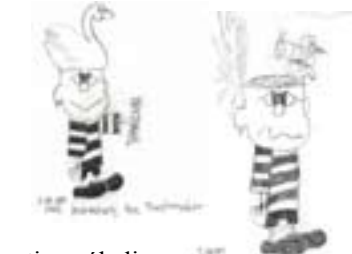
1500-vke ti vyrúbali ...
Neboj sa za 200 rokov
budú ďalšie.

Lev

Blíži sa koniec roka a tvoj mo-zog si zobrať dovolenku. Netráp sa, daj si Harmony's. Harmony's a nápad je tu.

Ryby

Glo, blub, žblnk. Pomóc! Čo sa deje?
Koniec roka a ty sa utápaš vo svojich
problémoch. Ale ja som optimistka a ty si

O kozliatkach a kozách

- 1) Prečo mama koza odišla?
 a) mala toho dosť
 b) nemala toho dosť
 c) zabudla, že je nedeľa a že sa nepracuje

- 2) Čo robili kozliatka, kým bola preč?
 a) bordel
 b) neporiadok
 c) bol tam aj capko?

- 3) Prečo prišiel vlčík za kozliatkami?
 a) hľadal kozu
 b) hľadal kozy
 c) hľadal capka

- 4) Prečo mu kozliatka neotvorili?
 a) neboli sprosté
 b) boli sprosté, ale nenašli kľúčik
 c) našli kľúčik, ale nenašli dvere

- 5) Čo urobil vlčík potom?
 a) veľa vecí ...
 b) chcel mať hrubší, tak išiel ku kováčovi
 c) komu?

- 6) Ako sa vlčík dotal ku kozliatkam?
 a) podplatil vrátnika
 b) dverami
 c) ani srnky netušia

- 7) Čo s nimi urobil?
 a) so všetkými naraz?
 b) nič, čo by stálo ...
 c) gumkáčov

- 8) Kedy prišla mama koza domov?
 a) keď dostala
 b) ráno
 c) keď mala dosť

- 9) Boli kozliatka doma?
 a) nie
 b) nie
 c) nie

- 10) Kde boli?
 a) pri vlkovi
 b) na vlkovi
 c) vo vlkovi

- 11) Ako sa to skončilo?
 a) odveci
 b) rýchlo
 c) a mali plno detí ...

Vyhodnotenie:

0 – 5,89% Vidím, že ťa kozliatka nezaujímajú, a že máš radšej kozy.

P.S.: Chod' na pašu.

5,891 – 6,5649% Tvoj záujem o kozy nie je dostatočný! Ale musím povedať, že si sa snažil/a, a preto to kozliatka udeľujú rád bieleho (veď vieš čoho), ktorý ti slávnostne pripnú na (veď vieš čo) a (veď vieš kde).
 6,56499 – 100,00018% Výsledkom tohto testu si dokázal/a, že vieš, že ja viem, čo tým myslím, že chápeš, čo ja viem o tom, čo ty vieš o tom, že ja chápem.

P.S.: Myslím, že myslíš na to, na čo mys-

tolerantnejšia aj k homosexuálom, avšak táto časť sexuality je ešte stále veľmi uzavretá. Snažíme sa o tom mlčať, no je to tu, tak by sme mali komunikovať ako ľudia, ktorí vedú pochopiť druhých a sú otvorení k ich problémom. Možno potom pochopíme, že za seba, za svoju sexualitu sa nemusí nikto hanbiť, byť otvorený, úprimný a vnímať svet okolo seba je celkom prirodzené. Naša spoločnosť sa to raz možno naučí ...

- evita -

Udelili sme si navzájom privilégium (v rámci redakčnej rady), vyjadriť sa k téme sexualita ako prví. Keď som rozmýšľala čo idem o tejto téme napísať, prvé čo ma napadlo, bol televízny seriál, ktorý určite viacerí z vás sledujú a dokonca s takou obľubou ako ja, už teda asi viete, že hovorím o seriáli „Sex v meste“. Je síce pravda, že tento seriál je mladistvým osobám neprístupný, ale to je to, o čom chcem hovoriť. Ďakujem rodičom za to, že som vždy vedela to, čo som potrebovala a nikdy nemali zábrany s nami (so mnou a so sestrou) o tejto téme hovoriť. Myslím si, že toto je jeden z najlepších spôsobov, ako „deťom“ vysvetliť, kedy to majú „spraviť“. (To bola metafora.) Vďaka tomu, že to nie je pre nás intímna sféra a že môžeme pozeráť takéto seriály, vieme si sami vytvoriť aspoň akú-takú predstavu čo to je a kedy sme na to pripravení. Vráťim sa ešte k tomu seriálu. Prečo sa mi páči tento seriál? Ak ste ho nikdy nevideli, tak vám ho vrelo odporúčam. Vtipne podávaný sexuálny život štyroch hrdiniek z veľkého mesta možno nie je tou najlepšou školou na triedy sexuálny život, ale keď nič iné, tak sa aspoň zasmejete. A to poriadne. Prečo sa máme tváriť, že sme svätí a že nás „mladých“ takéto téma vôbec nezaujíma, keď je to úplne naopak? Dovolím si však tvrdiť, (ale asi iba za seba), že zatiaľ sme iba v rovine teoretickej, praktická, hádam, príde neskôr. Minule sa v triede strhla veľká debata o „polohách“ na podnet jednej spolužiačky, pretože si vymyslela niečo, čo sa podľa mňa a ešte pár ľudí nedá vôbec, ale vôbec praktikovať. A mňa teraz napadá, sme amatéri alebo inžinieri cez „postelnú gymnastiku“? Najviac sa na nás asi zabávala p.p. Ošková, pretože sme do tejto témy boli tak „zažratí“, že sme sa o nej rozprávali aj po ceste do jedálne a pani profesorka nás nasledovala. Tesne pred jedálňou to došlo do fázy názorných ukážok (ale skutočne len do názorných) a vtedy sa p. profesorka nezdržala smiechu. A mňa opäť napadá, je to skutočne tabu alebo len nikto o tom nehovorí, pretože nechce vyzeráť, že nás učí nemravnosti? A čo vlastne sexualita pre mňa znamená? Zaujímavá otázka, nie som síce tak skúsená ako Carrie zo seriálu, ale dovoľm si tvrdiť, že odpoveď na túto otázku nevedia ani niektorí dospelí. A moje posledné slová: Síce má všetko svoj čas, ale my musíme vedieť, čo a kedy chceme.

- carrie -

Keď mi oznámili, že mám napísať nejaké vyjadrenie k téme s názvom sexualita, nebola som veľmi nadšená. Aj teraz pri písaní sa mi parí z kečky... No myslím, že nie som jediná, ktorá takto reaguje. Tak či onak sa však táto téma medzi mladými (a nepľoťými) čoraz viac dostáva do popredia. Keď sa povie slovo sex, mne osobne sa vybaví nejaká postel'ná scéna z filmu. Aktéri v ňom to ale iba hrajú (alebo sa veľmi snažia). Už aj Vám určite veľakrát prebehla hlavou otázka, kedy sa tými aktérmi staneme my? Asi dosť filozofická otázka. Tak teraz ďalšia. Je už na čase to zmeniť...?

- sally -

SEX. Slovo dnes také bežné, a predsa stále tabu. Dospelí sa pohoršujú nad ľahkovážnym používaním tohto slova mladými. Odvšadiaľ počuť samé: „My vo vašom veku ...!“ Skutočne to bolo tak? Ja s týmto názorom nemôžem súhlasiť. Možno je to len názor jedinca, ale čo taká spartakiáda. No jasné, a čo je také erotické na spartakiáde? Predstavte si tisícky mladých, svalnatých chalanov len v trenkách ako stavajú živé pyramídy. Nie je aj toto erotika? Samozrejme že je, len v inom podaní. Mladé baby obsluhujúce len v minisukniach a extra krátkych tričkách, ktoré ledva zakrývali to najpotrebnejšie. Skúste sa svojich rodičov spýtať na éru minisukní, keď sa spotreba látky znížila na minimum. Stále akosi nemôžem pochopiť, čo je také neslušné na spodnom prádle. Trčiacie ramienko z podprsenky alebo pás z treniek dokáže staršie ročníky priviesť do infarktovej situácie. To, že kúpaliská a plavárne sú plné takýchto sporo oblečených ľudí, je už ale normálne. Ak chceme prelomiť tú hlúpu bariéru medzi dospelými a mladými, musíme sa rozprávať. Rozprávať o živote a súčasťou života je aj SEX.

-jenna-

Antikoncepčné tabletky, prezervatívy, deti, interrupcia, AIDS, homosexualita. Toto všetko súvisí s ľuďmi rovnako ako jedlo, spánok, nakupovanie a šport. Ale akosi sa o tom boja rozprávať, čo ak by ich začuli deti? Áno, deti. Plody lásky (nenávisť, vypočítavosť, nevery, náhody, nevedomosti a sexu). Fámý typu „panna pri prvom milovaní nemôže otehotnieť“ rovnako trhajú uši ako moja hra na husle. Ale niekto im verí. Prečo? Lebo sexualita je háklivá téma a deti nosí bocian. Vráťme sa do šesťdesiatych rokov, do obdobia Hippies.

Ich heslá typu „make love, no war“ hovoria si o všetkom, o čo im išlo. Alebo nie? Protestovali proti vojne vo Vietname? Áno, aj. Ale aj proti konzervatívnym rodičom, ktorí o sexualite hovorili doma rovnako často ako o svojich známkach zo školy. Zmenilo sa odvtedy niečo? Deti kvetov vyrástli a stali sa z nich rovnakí rodičia, ako tí, ktorých súčasne milovali i nenávideli. Na záver upozorňujem, že tento článok je len môj názor. Vy sa možno stotožňujete s iným názorom. Ja to plne rešpektujem, veď možno každý by mal byť postavený „pred hotovú vec“. Ale to je riešenie?

- milk -

Sexualita na našej škole očami sekundy. Je to veľmi relatívny pojem, pretože sa prejavuje počnúc simulovanou nenávisťou až po bozkávanie sa na chodbách. Niektorí nemenovaní profesori sa tiež majú k sebe. Ale maskujú to profesionálnym prístupom. U žiakov stúpa perverznosť, ktorá dodá živnú pôdu pre nové vzťahy, ktorých je stále viac. Prima je v týchto veciach trošku pozadu, ale to nevadí, to je pozostatok zo základných škôl.

A na záver vyjadrení k téme Vám ponúkame ideálnu ženu/muža v podaní 2.C a názory na homosexuálnu orientáciu.

Žena: „Milá, inteligentná kočka, ktorá vie, čo je to život. Každý moment s ňou je ten naj – už len jej prítomnosť mi dodáva odvalu ...“

„Tá, čo má postavu ako Cindy Crawford, sexepíl ako Zuzana Belohorcová, rozum Alberta Einsteina, nohy ako Adriana Sklenářiková, prsia ako Pamela Anderson, vlasy ako Anča Kurnikovova, oči Ace Venturu, peniaze ako Bill Gates, miery približne 90-60-90 a číslo topánok okolo 6. taká určite neexistuje, a preto mi stačí, aby bola milá, úprimná, sympatická, slušná a múdra, aby nefajčila a nenadávala.“

Muž: „... taký, ktorý by ma ľúbil, bol múdry, prítiažlivý, spolačlivý, čestný a aby ma podržal v ťažkých chvíľach ...“

„... vtipný, inteligentný, verný muž, ktorý vie vycítiť, aká je jeho partnerka ...“

Lesbičky a gayovia - prirodzená súčasť nášho sveta, alebo niečo zvláštne až chorobné? Je ich sexuálna orientácia v našich zemepisných šírkach akceptovaná alebo sa k nim ešte stále správame ako k mimoriadnemu druhu? Rôzne ankety a výskumy ukazujú, že mnohí Slováci túto štvorpercentnú menšinu ešte neprijali. Vo vyspelých európskych štátoch ich zrovnoprávňujú aspoň v otázke registrovaného partnerstva, zatiaľ čo u nás o nich hovoríme ako o chorých ľudí, ktorým odporúčame „zaručené“ psychiatrické liečenie. Anketa medzi 17- ročnými študentmi priniesla tieto názory:

Prekážajú vám homosexuáli/lesbičky?

- Nie, pokiaľ nie som objektom ich záujmu.

- Homosexuáli (gayovia) áno, lesbičky nie. (reakcia mladíka)

- Nezažívam sa o nich.

- Nie, všetci sme len ľudia a každý chce byť milovaný a preto nezáleží na pohlaví. Samozrejme nie všetci sú vo voči tomu tolerantní.

- V mojej blízkosti áno.

Považujete to za úchylku, chorobu alebo normálnu orientáciu?

- Choroba, no nie je možné ju liečiť.

- Normálna orientácia, je blbosť liečiť ju.

- Psychiatrická porucha - liečiť.

- Sú to normálni ľudia.

- Je to normálna orientácia, no naša spoločnosť to ešte stále nechápe.

Stretli ste sa už osobne s homosexuálmi?

- Áno, v Brne na jednej akcii.

- Jasné, vo svete, v Paríži, v Čechách, ale aj v LM.

- Áno na Podbrezinách, išiel po kamošovi.

Ako by ste reagovali, keby sa vám vaše dieťa priznalo, že je lesbička/ gay?

- Zničilo by ma to.

- Dúfam, že sa k tomu neprizná.

- Zrútil by som sa .

- Akceptovala by som to.

- V pohode.

- Spočiatku by som bola prekvapená, ale naučila by som sa s tým žiť. Je to jeho/jej život.

Váš kamarát/kamarátka sa prizná, že je homosexuálne orientovaný/á, ako by ste to prijali/riešili?

- Pokecom (nie chatom)

- Život ide ďalej.

- Pomohol by som to kamoške prekonať .(aké nezištné)

- Ak by sa zmenil, tak by som prehodnotil priateľstvo.

- Prekvapilo by ma to ,prístup by som nezmenila, pokiaľ by som sa nestala objektom jej záujmu.

- Rešpektovať to.

- m.y.a. -

Koniec

Obľavy moci zakryli slnko, ukradli svetlo, zabili deň, klamstvo a zrada, odporná zrada, uzavreli pakt, čo vraždí len. Zlovestné ticho a zúrivá tma sa zišli spolu zas, ztuchnutý vzduch a páchnuca rieka sa valia na nás. Všetky tie hrôzy, zverstvá a špiny zničili čas, a hviezdy noci, mám taký pocit, strácajú jas.

Prehnatá pôda a zápach smrti, mrazivá čereň a zhubný chlad, v povetří niečo hrozivé letí a nesie dlhý temný hlad. Výkriky hrôzy, zúfalstva, biedy prehluší strach, naozaj večný je nekonečný, beztvárny prach. Úplná skaza, bezcitná krutosť, prašivý dych a hnusný tieň, už je tu KONIEC, posledný KONIEC, nadišiel krutý posledný DEŇ.

-milk-

Priateľstvo

Bolestná niť v hrádzi úplného ticha, ustatá náruč plná bielych ruží dýcha.

Aký to osud túto holubicu čaká? Utrpenie? Bolest'? Dýka zabíjaka?

Maličké slnko rastie ako kvietok poľný, čo kdesi v hĺbke nikdy nebude voľný.

Ťaživý balvan a širšie more, nezdravé ticho a Nieкто, kto je hore.

Jeseň odmyká dvere od sklamaní, prečo sú vtáci k zemi pripútani?

Akýmže právom tá hlina ich hatí? Právom posledného, čo oddávna platí!

- milk -

Rozlúčka so štvrtákmi ...

Našla som si päť minút z môjho drahocenného voľného času na to, aby som sa šla pozrieť na spomínanú akciu. Pri vstupe do Gymnázia (podotýkam vonku) stála kôпка pozitívne naladených a usmievajúcich sa prvkov, ktorý (ževraj, ale nevyzeralo to tak) zbierali vstupenky od tých, čo boli ochotní minúť _Sk. Po príchode na bránu sa mi naskytl pohľad na (asi tri) školské lavice, za (popríade na) ktorými sedelo zopár znudených profesorov, z povinnosti strážiacich študentov z ústavu GMMH. No to, že sme v ústave(myslím ústav ako ústav a nie ako školu) som si uvedomila až po príchode do telocvične. Bola tam poriadna hmla (pravdepodobne nevydarený tzv. diskotekový dym), z diaľky to vyzeralo, že tam sú traja ľudia, no myšlienka som sa. Bola tam zopár skupiniek „trsajúcich“ sekundánov, samozrejme organizátori a kde-tu sa náhodou objavil aj dáky štvrták, takže ako to tak počítam ... bolo tam zo 20 ľudí. Toto na mňa zapôsobilo, ani neviem ako, ale určite nie pozitívne, a tak som radšej odišla.

Toto bol môj názor na rozlúčku. Ak so mnou súhlasíte, som rada, ak nie, váš problém. A ak som náhodou spôsobila niekomu ujmu na psychickom zdraví, tak mi, prosím vás, prepáčte a berte ohľad na to, že som tam bola 5 minút.

- Lucia Štulrajterová, Kvinta -

Ako šetriť peniaze, či prečo sa učiť?

Pri našej dnešnej logickej IQ úvahe budeme vychádzať zo skutočnosti, že pohreby sú dnes veľmi drahé. Z toho vyplýva, že ak chceme ušetriť, treba sa snažiť nezomrieť. Je však dokázané, že veľkú časť úmrť spôsobujú rodičia, čo je vyvolané zlým vysvedčením ich detí (nás). Preto treba zariadiť, aby naše vysvedčenia boli slušné, no na to treba mať dobré známky, ktoré možno dosiahnuť:

1. podplatením profesorov (lenže to sme sa zase dostali na začiatok, lebo takýmto spôsobom peniaze neušetríme)

2. falšovaním vysvedčení (aj na tento spôsob je však potrebný balik peňazí, ...)

3. zdá sa, že najlepším spôsobom, ako mať slušné vysvedčenie je učiť sa. Takže keď to všetko zhrnieme, logicky z toho vyplýva, že spôsob ako ušetriť peniaze je učiť sa!

P.S.: Ak Vás čaká zlé vysvedčenie, nič si z toho ešte nerobte. Tie peniaze možno ešte ušetríte, možno nejaký pohreb, možno ...

- sally -

Väčšina z nás asi už niekedy rozmýšľala nad tým, aký by život mal byť, čiže nad tým, čo chceme a aké sú naše tajné sny. Medzi tým zhomom, ktorý zažívame každý deň ako škola, domáce úlohy a práce, pre dospelých zamestnanie, ale aj veci, ktoré chceme robiť popri týchto hlavných záležitostiach, ako sú športy, čítanie, počítače, maľovanie, hudba, ... alebo si niektorí ešte pri tom zarábajú nejaké peniažky na viac.

To všetko je to, čo nám znemožňuje si tieto sny naplniť, nielen preto, že nemáme na to čas, ale taktiež kvôli tomu, akí ľudia žijú okolo nás, aké sú spoločenské pomery a vôbec, aký je tu systém. Preto píšem práve na túto tému?

Pretože aj ja mám svoje ideály a možno jedným z nich bolo vytvoriť také číslo GUČu (spolu s ostatnými členmi Red. rady), ktoré by

bo - lo
p i -
-kant-
n é ,
vtipné,
v ý -
stižné,
humor-
-né a
neboli
to len
„žväs-
t y “. Povi-
e m

Vám otvo-rene, čo sme chceli a čo vyšlo bol možno rozdiel, za čo sme sedeli párkrát aj na „koberci“.

Samozrejme, že nás to na začiatku trochu zarazilo, pretože v tom časopise nie je nič iné, ako naše názory, naše city, dojmy, ale hlavne sú v ňom skryté naše ideály. Povedala som si, kde to sme, keď už nemôžem napísať, čo si myslím a čo je podľa môjho názoru

pravda. (asi sa sem teraz hodí slo-
vo naivná)

Po niekoľkých
týždňoch, mož-
no mesia-coch,
ma na-padlo,
sme v svete
dos-pelých.
mňa te-
napadá otáz-
dospelí už

majú ideá-ly alebo tým, že sú starší
nechcú byť za hranicami tejto spoločnosti?
Nie je na tom nič zlé, pretože človek musí
nejako prežívať a asi najjednoduchší spôsob
je ten, že prijme zákony dnešnej spoločnosti
so všetkými chybami, krásami, vráskami a
podvodmi. Preto sa dospelým zdáme my deti
(mládež) naivnými, pretože si myslíme, že

môžeme tento svet zmeniť pomocou
našich ideálov. A viete, čo Vám po-
viem? Keby sme žili podľa našich
ideálov, viete aký by bol tento svet
krásny?! Preto nás odsudzujú, keď
sa snažíme byť lepšími?
Prečo? Pretože, ako p.p. Daneková
povedala, nič nie je stopercentné a
nič nie je dokonalé.

Iste, že sme sa niečo pri tom nau-
čili. Možno, ako robiť časopis, ako
ráno vstať s kruhami pod očami,
ako si ísť po päťku z matematiky,
ale Vážené dámy a páni, nikdy sa
nenaučíme ráno vstať a večer si ísť

lahnúť s pocitom, že dnešná spoločnosť dáva
každému „rovnakú šancu“. (ak nie nikdy, tak
sa aspoň budeme snažiť uchovať si naše ide-
ály čo najdlhšie)

- carrie -

Aby ste si nemysleli, že v tomto GUČi sú iba naše subjektívne názory, vyšli sme do ulíc nášho rozbitého mesta a pýtali sme sa 20 mužov otázku: Čo podľa Vás ženy chcú? a 20 žien: Čo podľa Vás muži chcú? A takto to dopadlo:

Ženy povedali:	Muži hovorili:
1. sex (dlhovlasá, modrooká blondínka)	1. šťastie a sex
2. sex (štíhla, hnedovlasá sekretárka)	2. mier na svete, dobrého muža
3. lásku, rodinu	3. lásku
4. chceli by zostať deťmi, aby sa mal kto o nich starať, chceli by vládnuť nad svetom	4. peniaze
5. len jediné	5. každá niečo iné
6. sex	6. ženy nevedia čo chcú, ale kým to nedostanú, tak neprestanú
7. sex	7. chcú byť samostatné
8. sex	8. chlapov
9. pokoj	9. poriadny sex
10. pohodlie, materiálne hodnoty, kariéru	10. chlapa s peniazmi
11. sex, peniaze	11. veľa lásky, porozumenia a dôveryhodnosti od partnera, pekné šaty
12. sex, peniaze, moc	12. rodinu
13. sex	13. sú dva typy žien, tie, čo chcú duchovné hodnoty a tie, čo chcú peniaze
14. chcú sa mať dobre	14. individuálne
15. sex	15. kariéru, samostatnosť, rodinu, vzťah, sex, život
16. sex	16. peniaze
17. potešenie zo života	17. chlapa
	18. všetko možné
	19. rodinu, lásku
	20. deti

Tak také sú výsledky našej (vašej) ankety, ale jej pravdivosť si radšej overte v praxi.

- milk & jenna & sally -

Môj prvý raz...

...sa odohral, keď som mala 15. Miestom deja sa stal tábor. Asi to bolo to najlepšie prostredie - každý večer posedenia pri ohníku, potom spanie v stanoch pod hviezdami, nadzvedovanie nových priateľstiev a známostí... Všetko to prispievalo k tomu, že som mala pocit, že zvládnem aj tie najťažšie veci.

Noc predtým sme s mojím novým kamošom mali nočnú hliadku. Trochu sme kecali a zrazu ani neviem ako, sa na to zvrtila reč. Začal ma podpichovať a tvrdiť, že som mákká, aby som sa na taký čin odhodlala. Snažila som sa z toho nejako vykrútiť, lebo som nechcela dať najavo, že mám trochu strach a tým dať kamošovi zapravdu. No svojím spôsobom ma to aj lákalo. Bola to výzva. Uzavreli sme spolu stávk. Neveril, že to spravím.

Nakoniec to skončilo takto: Ďalšie ráno sme s vedúcim šlohlí lano a nejaké ochranné „oblečenie“. Údajne sú to najlepšie a dostatočne bezpečné pomôcky. Keď všetci zaliezli na poobedňajší odpočinok do stanov, my sme z nich vyliezli a potajme sa vybrali do lesa k vysokej skale. Toto miesto bolo dosť ďaleko od táborska, takže sme aspoň mali istotu, že nás pritom nikto neprichytí. Upevnili sme laná a mohli sme začať. Môžem čestne prehlásiť, že začiatky sú najhoršie.

To, čo som cítila bola miešanina strachu, očakávania, vzrušenia a asi aj hnevu na seba samú. Hovorila som si: „Dostala si sa do kaše, teraz sa z nej vytiahni.“ Pozrela som na kamoša - aj on vyzeral napätý. Odhodlala som sa. Hoci som nevedela, čo ma tam hore čaká, spravila som prvý krok. Šla som pomaly vyššie a vyššie, tam som zastala. Pozrela som na kamoša. Dúfala som, že takýto dôkaz mojej odvahy mu bude stačiť, no on sa na mňa len usmieval a povzbudzoval ma: „Super, ide ti to výborne, len tak ďalej!“ Už som mala toho dosť. Vzrušenia bolo tiež dosť, no šlo o moju česť a nechcela som prehrať. Už som bola takmer tam. Terén tu bol zarastený machom a trávou, ale cítila som svoj cieľ. Týčila sa na vrchu ako nejaká vlajka. Pevne som ho zovrela a vytiahla som sa hore. Nemohla som tomu uveriť - dosiahla som vrchol! Vyliezla som na tú dvadsať metrovú skalu.

V poslednom čase ma zaujal záujem chalanov o babské časopisy. Sú do nich viac zažratí ako baby. Rozhodli sme sa uverejniť zopár typov, ktoré boli vytvorené na hodine etickej výchovy (údajne) po prečítaní nemenovanej knihy. UPOZORNENIE! Berte to ako vtipnú vsuvku k téme. Nikto nechcel nikoho uraziť.

-jenna-

Typy, kde sa v škole zoznámiť

Pre „ženu“:

- „Omylom“ vŕhdi do jeho triedy – najlepšie cez hodinu, lepšie si ťa všimne.
 - „Omylom“ ti pred ním spadnú knihy.
 - „Omylom“ ťa do neho strčí kamoška na suplovaní a keď ho buchneš, ospravedlníš sa mu ...
 - „Omylom“ ti v jedálni pred neho spadne jedálny lístok na obed a keď ti ho zodvihne, pekne sa mu poďakuj.
 - Choď na obed k jeho stolu a spýtaj sa, či si môžeš nabrat' polievku.
 - „Omylom“ pred ním padni na schodoch (tá hanba ti bude stáť za to)
 - Má telesnú a ešte si ťa nevšimol? Krič na neho z okna (ale nesmieš mať v triede profesora).
 - Je športovec a bola si na jeho zápase alebo pretekoch? Keď pôjde okolo teba, zvolaj na neho: „Super zápas“, alebo niečo podobné. POZOR! Hrozí, že ťa nepochopí a vysvetlí si to inak.
 - Čo myslíš, zapamätá si ťa, keď ho stretneš 20x za deň?
 - Je na škole nový a nevyzná sa tu? Ochotne mu pomôž, poohováraj okolie, ...
 - Ak máš dosť odvahy a sebavedomia, vbehní do chalanských záchodov, ... „možno“ si ťa nikto nevšimne.
 - Ak si s ním v učebniach informatiky (na internete) a „náhodou“ sa ti v PC vyskytne problém, postaraj sa o to, aby ti s „problémom“ pomohol on.
 - POZOR 2 in 1: zaručene si ťa všimne a zahliadneš ho v zaujímavej situácii. Vtrhni do chlapčenskej šatne a zahlás: „Pred vami sme sa tu prezliekali my a nenašli sa tu náhodou nejaké zvyšné ponožky, kľúče, hodinky, ...?“
- Pre „muža“:
- Stačí k nej jednoducho prísť a pekne ju požiadať o rande.

- x&y -

Užitočné rady

TEÓRIA: Flirtuj tak, že nakloň hlavu nabok, vystrč bradu a žmurkaj očami.

PRAX: Pomysli si o tebe, že sa ti zacvikol nerv a bohvieako to na neho nezapôsobí.

T: Naznač mu úsmevom a pohľadom, že máš o neho záujem, že si voľná, že ho chceš, že má šancu, nech sa ozve, ...

P: Pôsobíš ako cudná k....

T: Otieraj sa o neho rukou, nohou, ...

P: A čo by si si o takom človeku pomyslel/a ty?

T: Choď po chodbe a príjemne sa na neho usmej.

P: Všimne si tvoj plechový úsmev a zľakne sa, že mu pri bozkávaní poškrabeš zubnú sklovinu alebo že sa pri bozkávaní zasekneš s jeho zubadlami. Alebo si všimne tvoje žlté zuby.

T: Chalani v mladom veku sa zaujímajú len o pekné dievčatá, ale postupom času im na kráse až tak nezáleží.

P: Čím starší, tým sprostejší. Čím sú starší, tým viac obdarené baby sa im páčia.

T: Chalanom sa páči, keď baba spraví prvý krok.

P: Cítia sa porazení a pokorení.

- x&y -

Milí Slováci!

11.máj 2002. deň, ktorý sa navždy vryje do pamäti ľudstva (alebo len nás – Slovákov). Sme majstri! Hurónsky pokrik, ktorý sa niesol z obývačiek, pubov, krčmičiek, námestí, ale najmä zo šadiónu. V hale Scandinavium bola aj žiačka GMMH, Veronika Moravčíková z 1.D, ktorá nám o atmo-sfere vo Švédsku trochu porozprávala. Ako dte išli do Švédska?

Do Göte-borgu sme le-teli špe-ciálnym lietadlom asi okolo 13-tej hodine. Keď sme pristáli, išli sme auto-busom rovno pred halu Scandinavium.

A čo lístky? Boli ešte nejaké voľné?

S lístkami bol trochu problém. Museli sme na ne čakať a dnu sme sa dostali, keď začala prvá minúta zápasu.

Aká bola atmosféra?

Bola úžasná. Bolo tam veľa Slovákov a poriadne to tam vrelo. Aj ostatní diváci držali palce našim a povzbudzovali ich.

Ako to vyzeralo po skončení zápasu?

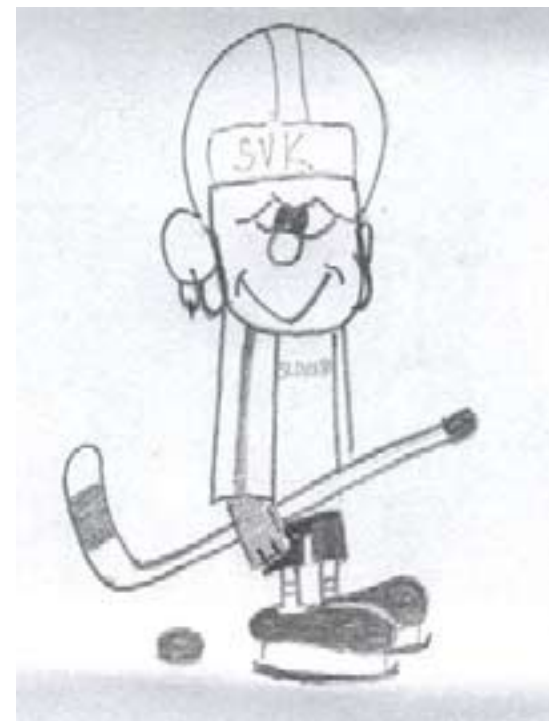
Všetci začali kričať a tešiť sa. Veď sme boli majstri. Hokejisti boli veľmi šťastní a robili somariny ... hádzali sa na bruchá po ľade, pu-sinkovali ho a Lašák so Staňom si „zatancovali“ sumo. A reakcie ostatných fanúšikov?

Tešili sa spolu s nami. Páčil sa im spôsob našej hry a titul nám priali. Začal ma tam objímať jeden Švéd a hovorili mi, že Slovensko je najlepšie. Aká bola cesta domov?

Všetci boli v eufórii šťastia a spievali. Bol to neza-budnuteľný zážitok.

Ďakujem za rozhovor.

- jenna -

Linkin Park (LP)

Doma som našla okolo dvadsať stránok o tejto zostave, tak som Vám z nich vybrala to najpodstatnejšie a najzaujímavejšie (naj-väčšiu

zábavu s o m m a l a , k e ď som pár článkov prekla-dala z nemči-ny ... :-).

Začala by som

tým, že LP sú chalani z Californie. Frontmanom tejto partičky je Mike Shinoda, ďalší sú Chester, Brad, Phoenix, DJ Joseph a Rob. Ich hudba je vlastne zmes alternatívneho rocku, hop-hopu a elektroniky. LP založil Mike spolu s Bradom a ako posledný sa pripojil Chester, ktorého zohnali pomocou inzerátu.

Ich album, zatiaľ prvý, už dosiahol chválihodné úspechy. Získali zaň platinu v USA a zlatú dosku v Kanade. Zo spomínaného albumu Hybrid Theory, vydali 5 singlov: One step closer, Crawling, In the end, Papercut a point of authoridy, z ktorých megaúspech zožal song In the end, ktorý ešte stále boduje v hitparádach. Mike, Brad a DJ Joseph pomimo nahrali klip ku songu It's going down, ktorý však nie je na albume Hybrid Theory.

Najnovšie sú Linkin Park na turné. Čo je dosť pozoruhodné, ich doska nemá nálepku „Parental Advisory Explicit Content“, pretože, ako som sa dočítala, ich songy sú o veciach, ktoré oni sami prežili. Nemajú radi, keď o nich hovoria ako o Metalboybade

alebo ako o čisto rockovej formácii, na to sú doslova alergický.

Teraz jednotlivo o členoch LP:

Michael Leenji Shinoda (MC), prezývajú ho Mike. Narodil sa 11.2.1977, ako som už spomínala je frontmanom LP. Veľmi rád a veľmi často mení farbu svojich vlasov. Má japonských predkov (však tak aj vyzerá ...). Na koncertoch, ako aj ostatní členovia, podáva perfektné výkony. Brad Delson (gitara) sa narodil 1.12.1977. je špecialista na melódie a je obrovským „fanúšikom“ Britney Spears.

DJ Joseph Hahn. Narodený 15.3.1977. Joe je Mikeov bývalý spolužiak. Pýši sa tým, že rád experimentuje so špeciálnymi efektami. Bubenikom LP je Rob Bourdon, ktorý sa narodil 20.1.1979.

David Phoenix Farrell (bass) bol Bradovým spolubývajúcim na internáte v L.A. Narodil sa 8.2.1977.

A nakoniec zlatý klinec Chester Charles Bennington (vocals), ktorý sa narodil 20.3.1976 a svoj prvý pokus o song naspieval ako dvojročný. Ako jediný z LP je ženatý a dokonca v máji mu manželka Samantha porodila dieťa. A tiež ako jediný je z Arizony.

Mne osobne sa najviac páčil ich debutový

song (One step closer) a som zvedavá, aký bude ich ďalší singel.

- mucha -

Ilustrácie: Mucha

Zopár tipov na dnešný večer

Už pár dní (keď píšem túto „úvahu“, tak pesne dva) vidieť v oknách na jednej neme-novanej ulici na Podbrezinách všeličo, len nie žiarivé svetlo televíznej obrazovky. Jedna milá spoločnosť sa totiž rozhodla, že si svoje peniažkové, lepšie povedané „bezpeniažkové“ problémy bude riešiť po svojom, a síce tým, že nám „stopne telku“.

Niektorí zúfalcí, somozrejme do tejto skupiny patrí aj moja rodina, sa snažia naladiť aspoň nejaký kanál. Lenže obraz je vždy vojnou medzi bielymi a čiernymi, hoci občas sa pridajú aj žltí. Jediné pozitívne je, že ide zvuk. Povedzme si úprimne, takto sa televízor pozerat' nedá. Vážne! Skúšala som to, ale nechcem prázdninovať na očné, takže som to vzdala. Otázkou však ostáva: „Čo robiť?“

Ak je víkend, tak nie je problém. Nikomu z vás nemusím vysvetľovať prečo. Ale ak „za-rezávame“ v strede týždňa. Potom je tu úloha, čo spraviť s načatým večerom. Človek je už z celého dňa unavený, znechutený a našťvaný. Ako si oddýchnuť? Tí, ktorým ešte ostala nejaká energia a snažia sa byť čo najvzornejšími študentmi, sa pravdepodobne budú učiť dlho do noci, napíšu si všetky úlohy alebo aspoň nejaký referát. Lenže pozor! Milí karieriisti, ako chcete žiť o takých dvadsať rokov? Chcete vôbec žiť? No pri takomto životnom štýle neviem, neviem. Niezeby som zastávala názor, že učiť sa netreba alebo, že je to až škodlivé, ale netreba to zase preháňať. Každý sám určite dobre vie, že občas sa všetky povinnosti jednoducho nedajú zvládnuť.

Ak ste počas „biflenia“ zvyknúť urobiť si televíznu prestávku a postihne vás taký strašný „televízny osud“ ako mňa – je to rana. Môže vás dokonca chytiť aj „depka“ z toho, že neviete, čo nové má Paloma, či matka Milagros žije alebo či Heather zbalila Chandlera. Ale musíte vydržať. Veď život nesmie byť len učenie a sedenie pri „bedni“. Po večeroch sa dá predsa robiť aj milión iných vecí. Napríklad sa dá písať do GUČu (to by sa veľmi potešila redakčná rada). Mne osobne sa najviac osvedčilo rádio.

Nie pozerat' naň, milí telemaniáci, počúvať. Hudba ukladňuje a možno si na vás niekto spomenie a pošle vám pesničku.

Pre tých, ktorí si nutne potrebujú zaťažit' očičku je tu ďalšia možnosť. Pre zmenu, biela „škatuľa“, veľmi šikovná, môže vás spojiť s ľuďmi z celého sveta. Ak ste prišli na chuť chatu, tak niet o čom rozmýšľať. Ak nemáte možnosť surfovať po internete, ani hry nemusia byť najhoršie.

„Zabiť“ trocha voľného času naozaj nie je také ťažké. Ak ste si zatiaľ z ponukového lístka nevybrali, čítajte ďalej, hádam sa pre vás niečo bude hodiť.

Ak patríte k tým šťastným, ktorí okolo seba majú ľudí, ktorí si hovoria kamoši, myslíte aj na nich. Takých 10 SMS-iek môže odštartovať pekný večer. Alebo čo tak posedenie s rodinou pri scrabble, kartách alebo človeče? Sem-tam sa dá prečítať aj nejaká „útlá knižôčka“, tak asi 400-stranová. Čo tak „zlupnúť“ za dva večery Pottera alebo Pána prsteňov? Ale ak máte tichý dojem, že by vám zrkový kontakt s knihou dlhší ako 5 minút mohol ublížiť, radšej to neriskujte. Vyberte si z pokladničky takú „stovečku“ a choďte do kina. Aspoň budete v obraze. Záleží vážne len na vás, ako strávite, napríklad ten dnešný večer.

Možno sa vám bude táto úvaha zdať nezaujímavá, ale v tom prípade sa vzdávam. Chcela som len pripomenúť, že život nie je len učenie a „bedňa“ (televízor alebo počítač) alebo len „flámy“! Všetko s mierou. Ak sa riadite podľa toho, tak ste ľudia úplne O.K. Keby takí boli všetci!

Na záver už len niekoľko „povzbudení“. Vyberte si, ktoré sa na vás hodí. Život nie je len trojboj – chladnička, gauč, telka. Budúcnosť je v našich rukách! Ak sa niečo nepodari, nesmúťte, to sa spravi. (možno áno, možno nie) Čo sa „pobabralo“ dnes, nemusí sa aj zajtra. (ale môže) Noc je ešte mladá, takže sa dá ešte vypočítať zopár rovníc. (ha--ha)

- Eva Okoličániová, 1.D -

„Chýbajú mi cyklotúry ...“

Bola som minule navštíviť p.p. Kubínovú (Kováčikovú) aby som tam nebola zbytočne, tak som si pre ňu pripravila pár otázok a ako to dopadlo s ich odpoveďami, prosím, posúďte sami.

Ako sa Vám býva v novom domčeku?

No, ono to vlastne nový domček nie je. Posledné štyri roky bol obývaný len rôznorodou hmyzou háveďou, a tak sme strávili dva mesiace, aby sme to opäť dali do poriadku. To „sme“ v predchádzajúcej vete je dosť prehnane, pretože v e t k y vodárske, kúrenárske a maliarske práce zvládli šikovní chlapi v našej rodine, mne sa ušla len

Pani profesorka okomentovala túto fotografiu slovami: „Vyzerám ako keby som bola mesiac naložená v liehu.“

malá časť tej neviditeľnej práce (umývanie, leštenie, ...) ... domček je teraz na nepoznanie a cítim sa tu príjemne.

Ako ste si zvykli na nový domov? (bez starej rodiny, ...)

Rýchlo. Pravda, najrýchlejšie si zvyklo našich šesť zajacov, ktorým k vytvoreniu domova stačí kôpka čerstvej trávy alebo sena ... Človek je tvor náročnejší – dedina nás však prijala medzi seba, plus máme krásny výhľad na hrebene Západných aj Nízkyh Tatier, a teda, cítim sa doma! Nechýba Vám škola, študenti, kolegovia?

Chýbajú mi hlavne moji priatelia – kolegovia z kabinetu, ktorí sú však momentálne tak pracovne vytiažení, že sa vidíme len zriedka. Často myslím na sekundu – museli si po mne zvyknúť na novú triednu aj vyučujúcu SJL. Verím, že to zvládli a že budú aj naďalej takými šikovnými a snaživými študentmi, ako som ich poznala ja. Chýbajú mi tiež decká z debatného klubu, pretože chceli na sebe pracovať a bola s nimi sranda – čo nie je až

taká častá kombinácia.

Ako trávite bežný deň?

Varím, robím na počítači pre manžela, učím svojich kamarátov a manžela angličtinu. Keď mám čas, tak chodím kúpať našu Leu – sučku nemeckého ovčiaka, čítam – teraz sa snažím načerpať čo najviac informácií o bábätku a jeho potrebách, alebo hrám (konečne po rokoch!) na flautu.

Ako sa chystáte tráviť leto?

Tento rok bohužiaľ bez mojich obľúbených cyklotúr. Neplánujeme ani dovolenku – manžel si ju zoberie, až keď sa narodí maličké.

Témou GUČu je sexualita. Čo by ste našim študentom odporučili v oblasti sexu?

Skúšať, skúšať, skúšať ... Ale nie! Teraz vážne. Prečo sa ma nespýtate na lásku? Dúfam, že láska ešte nie je nemoderná. Sex, aspoň pre mňa, je len jej súčasťou.

Myslíte si, že hranica toho „prvýkrát“ sa v priebehu 15 rokov posunula nižšie?

Je to možné, ale presne to posúdiť neviem. Myslím, že človek, ktorý si váži sám seba a má sa rád, sa nenechá bezhlavo strhnúť davom, ale počúva svoj vnútorný hlas, svoj rozum a svoje srdce – tie by mu mali napovedať, kedy nastal vhodný čas (aj) na milovanie.

Nebojíte sa toho, čo bude, keď už budete mať malé?

Nie, veľmi sa s manželom na bábätko, ale aj na nočný rev a všetky tie plienky tešíme.

Tešia sa rodičia na vnúča?

Áno, už teraz mu kupujú perinku, paplón, dupačky, osušky, ... Budú to vynikajúci dedkovia a babky.

No a na záver, robíte

si nejaké väčšie plány do budúcnosti?

Zatiaľ sú to „skromné“ plány. Postarať sa o to, aby dieťaťko bolo šťastné, aby boli spokojní ľudia okolo mňa, vráťame mňa. Všetko ostatné budeme plánovať neskôr.

Pevne dúfam, že všetko, čo si pani profesorka želá, sa jej podarí naplniť a taktiež jej prajem, aby maličké bolo zdravé, živé, po očkovi a zostáva mi už asi len pekne poďakovať.

- carrie -

Rómeo a múmia

Kde bolo, tam bolo. Za 7 krčmami a 7 štadiónmi bolo jedno púste mestečko a za ním ešte pustejšia lúčka, na ktorej stála krásna vila, pravá rozprávková. V nej žil mladý, vysoký, zelenooký, hnedovlasý, športový typ, opálený (tel.: 691244) upír Rómeo. Aj vďaka nemu bolo to neďaleké mestečko vyľudnené. Rómeo pochádzal z chudobnej rodiny a na vilu si zarobil stávkovaním v športke.

Jedného slnečného pekného rána si chcel ísť oddýchnuť do svojej rakvy. Keď ju však otvoril, všimol si, že je obsadená. Ležala v nej krásna, svieža a mladá (iba 2000 rokov stará) múmia Julča. Rómeo bol ohromený jej zjavom. Najskôr nevedel, čo spraviť, pretože bol veľmi hanblivý. Napokon sa rozhodol ju pobožkať. Keď ju pobožkal, Julča sa prebrala a skríkla: „Rómeo!“ Rómeo sa zľakol, no to nebolo nič proti tomu smradu, čo jej vyšiel z úst. Smrdelo to horšie ako cesnak, ale Rómeo má nové kúzlo, stlačil Breef a Julča voňala. Bola to láska na druhý pohľad (keď Julča otvorila oči, cez obväzy nevidela). Rómeo sa zahryzol do jej hnilobou postihnutého krku, ale po prvom hryze ho chuť prešla. Rómeo vedel, že medzi nimi musí byť niečo viac, pretože pri ostatných krkoch nič také necítil, vlastne už ani teraz nič necítil, pretože tá chuť mu otupila chuťové bunky. Chytil Julču za ruku, za jej krásne žlté obväzy, pritiahol ju k sebe, ale Julča zostala na svojom mieste a jej ruka zostala v Rómeovej. Nestihla mu povedať, že už sa trochu rozkladá. Rómeo to nevydržal a požiadal Julču o ruku (až potom zistil, že mu ju už dala). Julča bola happy, a tak jej Rómeo ruku zo slušnosti vrátil.

Prešiel týždeň a nastal čas, aby sa Rómeo zoznámil s Julčinou rodinou. Lenže Julčina rodina bývala v Egypte, preto museli počkať, kým Usáma (rodinný priateľ) zorganizuje ďalší útok, aby boli múmie v tom zmätku nenápadné. Keď Julčina rodina prišla k Rómeovi, takmer mu vypadol zub hlúposti. V Julčinom stýkovi spoznal svojho strateného otca. Keď Julča zistila, že je s Rómeom rodina, zosypala sa (doslovne, veď bola v rozklade). Rómeo však reagoval pohotovo a Julču naškrobil (aby opäť držala) takže toto zosypanie nemalo trvalé následky. V tom zazvonil zvonček a vo dverách sa objavila Rómeova matka. Keď zbadala svojho ex-manžela (Rómeovho otca), takmer spadla z nôh. Rómeo jej vyrozprával celý príbeh o ňom a Julči, no matka mu v tom nepomohla. Keďže Rómeo a Julča boli rodina, všetci ich známi sa vrátili naspäť domov. Keď odišiel posledný hosť, Rómeo spadol na kolená a spustil: „Júlia, Júlia, prečo si len múmia? Zbav sa strýka a poď sem, starosti hod' pod zem, nechcem tvojim bratrancom sa stať, budem ťa až do smrti milovať!“ Julča bola dojatá. Vzala nohy na plecia (nebol to príjemný pohľad) a odišla.

Rómeo bol veľmi smutný, prešlo už niekoľko hodín, ale nemohol na Julču zabudnúť. Rómeo od žiaľu úplne vybledol, bolo to s ním veľmi zlé. Aj preto ho prišla navštíviť jeho matka. Prišla so svojím manželom, najznámejším upírom všetkých čias, Drakulom. Rómea to prekvapilo, no nenamietal, lebo Drakulu obdivoval už od malička. Rómeova matka sa už nemohla na synove utrpenie pozeráť, a tak mu prezradila krutú (vlastne celkom príjemnú) pravdu. „Julčin strýko nie je tvoj skutočný otec!“ vyhrklo z nej, ani nevedela ako. Rómeovi a Drakulovi takmer vypadli oči z jamôk, bolo to pre nich veľké prekvapenie. Drakula už vedel, čo bu nasledovať. „Tvojím skutočným otcom je ...“, chvíľka napätia ... ešte chvíľka napätia ... meno sa dozvieme po reklame „Tvojím skutočným otcom je Drakula!“ BUM! Rómeo spadol z nôh: nemohol tomu uveriť. Je synom najznámejšieho upíra na svete! Keď sa Rómeo spamätal, vybehol zo svojej vily a naskočil do prvého lietadla, ktoré letelo do Egypta. Rómeo stlačil tehu a otvoril sa mu tajný vchod do pyramídy. Julča nemohla uveriť, jej milovaný bratranec ju prišiel navštíviť. Rómeo začal hovoriť, čo sa nedávno dozvedel, ale Julča mu vôbec nerozumela, a tak si dala Winterfresh a dýchla na neho, aby ho trochu schladila. No nemala to robiť – Rómeo úplne zamrzol. Našťastie sa nachádzali v Egypte, kde nemali problém s teplotou, a tak Julča Rómea trochu zahriala, aby odmrzol. Keď sa už Rómeo cítil dobre, vyrozprával Julči všetko, čo mu povedala matka. Obidvaja boli veľmi šťastní a začali plánovať svadbu.

Prešlo pár dní a Rómeo s Júliou si povedali svoje áno. Svadba bola v poriadku, menší problém bol len s obrúčkami. Vždy, keď Rómeo nasadil Júlii obrúčku, odpadol jej prst, na ktorom ju mala. Preto obrúčku zavesili na špagátik a hodili Julči slučku, vlastne, dali Júlii špagátik na krk. A tak už nič nebránilo Rómeovi a Júlii, aby si dali pusku. No vtedy Rómeo zachytil špagátik, ten prešiel Julči cez krk a hlavička jej spadla na zem. Rómeo ju však mal rád aj bez hlavy a má ju rád dodnes.

- susan -

Trochu smiechu nezaškodí

Kedže sa celý tento GUČ nesie v mene pravdovravnosti a okrem toho nám bolo aj povedané, že máme písať mená, tak sme sa rozhodli, dať autorov aj k výrokom. Pretože ako sme spomínali už v minulom GUČi, výroky nie sú nič zlé, a tak prečo by sme sa mali za to hanbiť, keď sa na tom ešte aj zasmejeme?

Začneme výrokom študenta, ale keďže nám to doniesli chalani, ktorí sa podpísali Pavol Gábryš a Matej Ďuriček a nenapísali, kto to povedal, tak to ostane anonymné.
„Máme laserovú tlačiareň. Aj by som ti to vytlačil, ale minuli sa nám lasere.“

Teraz opäť anonymný študent, ale rozprával sa s p.p. Markom.
„Pán profesor, čo je to impotent?“ „Ježišmária! Nie sme na hodine sexuológie. Tu máš slovník.
„Ty máš taký krk, že by si mohla uniesť aj Erechteión ...“ p.p. Laučík
„Ľubo uhní, lebo nepočujem.“ Petra Oberučová, Kvinta
„To sa nedá, tých 13 cm nemám kam dať!“ Petra Oberučová, Kvinta
„Zápalky sa vyrábajú v Linape.“ Luciana Vrlíková, Kvinta
„Prosím Vás pekne, hej!“ p.p. Maličká
„Ak ty nič, tak my sme všetci muzikanti.“ p.p. Kubincová
Opäť rozhovor, medzi Evou Uličnou a p.p. Maličkou.
„No, neviem, či dobre myslíte.“ (smiech) „Občas sa mi stane, že aj dobre myslím.“

Teraz trochu p.p. Maličkej. (ale musím p.profesorku pochváliť (úprimne), že nás vie vždy veľmi dobre rozosmiať)
„Ale na pohárikoch v krčme pri čiarke nebývajú cm3.“
„To si toho voláko moc zo seba vychrlil, Vit'ó, ale nič múdreho.“
„Obyčajne veci majú logiku. Aj keď, síce ... no, nejdeme do filozofie.“
„Akosi nám zakrpateli tie mozgové závitky. Ste ich nevyužívali na matematiku! Na čo ste ich využívali?
„Júj, ale striekaš.“
„Tento výrok je pravdivý.“
„Zuzka, chytro to tam nakresli, lebo Mat'ko je už nervózny.“

„Zasa sa rozprávaš so svojím mozgom?“ Vit'ó Boltiziar, Kvinta
„Nie som dnešný.“ p.p. Marko
„No ako sa volá ten, no, čo býva v tom, no, v tom kostole.“ Jaroslav Petran, Kvinta „Ježiši, prestaň ma otravovať ty dement malý a choď si sadnúť dopredu.“ Jana Štrbová, Kvinta
„Od slona odčítame mravca a dostaneme kozu.“ p.p. Kubincová
„Musím si robiť mobil!“ Gabriela Rajniaková, Kvinta
„Myslím, ... že neviem.“ p.p. Marko
„Neštví ma, lebo sa cestou zastavím vieš kde ...“ p.p. Marko
„Koľko investujete do toho, aby to vyrástlo?“ p.p. Kalinay
„Tu aj krvou musím písať.“ p.p. Marko
„Niečo husté, čo rastie husto.“ p.p. Marko
„Tak začni potiť a uterák si vezmi ... máš sprej, keď budeš spotená?“ p.p. Kalinay
„Koho nabudúce vyvolám, pôjde sa prezliecť, aby sa mohol potiť.“ p.p. Kalinay

Dúfame, že ste sa opäť aspoň trochu zasmiali a že sme nikoho neurazili.

Plný života a optimizmu ...

Ako asi všetci viete, ideme mať nového riaditeľa a ja som si povedala, že to je tá pravá príležitosť, opýtať sa pár otázok ešte stále nášho riaditeľa, pána Jaroslava Kubinca.

Na úvod mi dovoľte trochu Vám priblížiť študentské časy pána riaditeľa a potom si môžete prečítať, čo vzniklo z nášho rozhovoru. Po tom, ako ukončil Základnú školu a Gymnázium v Lipt. Mikuláši, študoval na Pedagogickom inštitúte v Martine a aprobáciu si urobil na Pedagogickej fakulte v Banskej Bystrici. Následne si spravil postgraduál na Karlovej Univerzite v Prahe a ďalší na Pedagogickej fakulte v Banskej Bystrici. Celé svoje vzdelanie zavŕšil štúdiom manažmentu na Univerzite Mateja Bella v Banskej Bystrici. Ako mi povedal, doštudoval, keď mal 55 rokov.

Ako dlho pôsobíte vo funkcii riaditeľa na GMMH?

Za riaditeľa som bol vymenovaný 1.9.1991.

Čo ste robili predtým?

Hneď po skončení školy som rok pracoval na Základnej škole v Turanoch a potom tu na Gymnázium. Najskôr ako učiteľ potom ako vedúci učiteľ odborných predmetov, jeden rok ako zástupca riaditeľa a nakoniec ako riaditeľ.

Čo považujete počas svojho pôsobenia v kresle riaditeľa za najpozitívnejšiu vec, ktorú ste spravili?

Asi to, že máme plne kvalifikovaný pracovný kolektív, ktorý nám môžu mnohé školy závidieť. Podarilo sa mi zlepšiť vzťahy s verejnosťou, zviditeľniť školu, ale máme aj množstvo sponzorov ... Avšak musím povedať, že by sa mi to nepodarilo, keby som nemal okolo seba dobrých ľudí. To je také moje šťastie.

Aký najväčší problém ste museli riešiť?

Ľudskú hlúposť. Predvedčiť niekoho, že sme iní, ako si nás niekto „onálepkoval“. Že sme apolitická škola a dokážeme prijať aj názory iných. Najmä po revolúcii bolo ťažké zmeniť myslenie ľudí. Ale zas naopak, veľmi sa nám

darí spolupráca s Radou školy, s ktorou sme sa nikdy nedostali do konfliktu. Ale aj s Radou rodičov a Odborným hnutím. Ani nemôžem povedať, že sme uzatvárali kompromisy, ale riešili sme problémy. Vždy sme našli východisko.

Celkovo, ako hodnotíte svoje pôsobenie na tomto poste?

Som šťastný, že som tu mohol pôsobiť a tak dlho. Vždy som sa snažil zlepšiť podmienky v škole aj vtedy, keď som nebol riaditeľom. A to, či už pre profesorov alebo pre študentov. Samozrejme, že tu bol problém, nedostatok financií, ale naučil som sa byť slušným spôsobom neodbytný. A otravoval som ich dovtedy, kým sme nejaké peniaze nedostali.

Čo považujete za najdôležitejšiu vlastnosť u riaditeľa?

Aby nemal horúcu hlavu a aby nešiel horúcou ihlou. Treba rozhodovať rýchlo, ale bez vášní. Snažím sa byť empatický ku kolegom a študentom, snažím sa vcítiť do ich situácie a vysvetliť to dotyčnému tak, aby chápal sám, že to tak musí byť.

Aké veci ste na seba zo strany študentov počuli?

Aj si ponadávali. Neučím pár rokov, aby som si myslel, že aký som skvelý. Rád sa stretávam so študentami po 15, 20 rokoch a tam som nepočul na seba nič. (nechcem sa chváliť) Nikdy som študentom nenadával a považoval som ho za partnera. Vždy som si povedal, nezabudni na príslovie: „Zabudol vôl, že teľaťom bol.“

Akú najkurióznnejšiu situáciu ste počas svojej paxe so študentami zažili?

Raz na školskom výlete. Boli sme v Slovenskom Raji, šli sme tam po rebríkoch a počítali sme študentov odpredu, odzadu až nám jeden chýbal. Keď už sme boli za rebríkmi, na lúčke, zrazu z krikov vybehol žiak a vraví, že na nás pískal. Vtedy som ho mal chuť od radosti objasť a od zlosti zbiť.

Čo sa Vám na dnešných študentoch páči a

zase naopak, čo sa Vám nepáči?

Páči sa mi, že majú ohromný obzor, ktorý sme my nemali. (vďaka internetu, televízii, ...) Ale nepáči sa mi, že im chýba tá prostá skromnosť a úcta k rodičom za to, čo všetko majú. Ten ľahkovážny prístup sa mi nepáči. Za našej éry sa žilo ťažšie a vážili sme si viac koruny. Dnes sa mládež chce len zabávať. Ono to nie je až tak vinnou detí ako rodičov. Ak sami žili v horších podmienkach a teraz to chcú vlastným deťom vynahradiť. Mne osobne u mladých ľudí chýba pekný vzťah s rodičmi. Aby sa dieťa malo kde vyzorávať. Možno mu ten rodič nepomôže, ale aspoň sa mu uľaví. To celé je asi tým životným tempom. Nevieime si povedať dosť. Ženieme sa za peniazmi a to duševno zostáva bokom.

Vrátim sa k tomu rozhladu. Určite pribudlo poznatkov odvtedy, čo ste vy študovali. Nemyslíte si, že by sa mohlo niečo vypustiť? Že je toho na študenta veľa?

Samozrejme, že by mohli. Napríklad, my sme sa tóriu relativity neučili a teraz už je v štvrtom ročníku. Nie je potrebné dať študentovi až tak veľa informácií, ale aby mal výber. Nech si vyberie čo ho baví. Napríklad nech má jednotky z matematiky, fyziky, ale slovenčinu môže mať na trojku.

Takže dnešný školský systém je zlý.

Nie, školský systém je dobrý, ale systém chápania hodnotenia vedomostí rodiča, verejnosti a študenta je zlý.

Profesorov sa to netýka? Čo si pomyslíte o študentovi, ktorý od Vás dostane štvorku alebo päťku?

Že je to lajdák, ak je to systematicky. Alebo, že nemá vzťah ku fyzike. Musíme si uvedomiť, že známka nie je všetko. Nemôže sa stať fetišom! Chýba nám, aby mal študent možnosť výberu, ale keď si chce vybrať, musí mať najskôr nejaký základ. To je ako s cudzími jazykmi. To je len prostriedok, ktorým môžem svoje vedomosti poslať do sveta, ale ak tie vedomosti nemám, jazyk mi je nanič.

Čo hovoríte na prijímacie skúšky na VŠ?

Prijímacie skúšky na VŠ sú nemorálne, neseťriozne a už ma ani nenapadá to správne slovo. Urobili si z toho biznis a to je veľmi zle.

Bolo to niekedy lepšie?

Biedu vytvorili vysoké školy obsahom a rozsahom prijímacích skúšok, niežeby študenti boli sprostí. Ale za mojich čias mal každý šancu a nemusel za to platiť. Avšak verím, že vy mladí to urobíte lepšie. Dáte tomu akési morálne zásady a bariéry.

Nie ste deprimovaný, keď niekedy rozmýšľate nad negatívami spoločnosti?

Nie, viem sa pozitívne motivovať. Aj v tom najhoršom hľadám to pekné.

Vo Vašom živote, čo považujete za najlepšie rozhodnutie a čo za odvážny krok?

Všetko zlé je na niečo dobré. Chcel som byť lekárom, ale nedostal som sa na školu. A boli voľné miesta pre učiteľov, tak som to skúsil. A dnes som veľmi rád, že som sa na medicínu nedostal, pretože mám pocit, že nestarnem, lebo som stále medzi mladými.

Čo by ste si priaľi, aby sa na našej škole zmenilo? (čo sa týka vzťahov, systému, zariadenia, ...)

V školstve by som zmenil systém výuky. Presne by som definoval, čo je základné učivo a čo už rozširujúce. Pretože keď vám zadajú len tému, tak každý z profesorov v tom cíti niečo iné za podstatné a minimálne.

A čo by ste zapriali študentom a svojmu následníkovi?

Hlavne pevné zdravie. Pedagogický optimizmus, pozitívne myslenie, entuziazmus, zápal do práce, perfektných kolegov a ešte lepších žiakov. No a študentom naopak, perfektných učiteľov. A v neposlednom rade, aby ste mali v budúcnosti zamestnanie.

Nemám čo dodať. Myslím si, že pán riaditeľ podal uctyhodný výkon a že mi na otázky odpovedal skutočne vyčerpávajúco, za čo mu veľmi pekne ďakujem. A dúfam, že môžem v mene každého študenta popriať pánovi riaditeľovi ešte mnoho pekných dní a aby ho ten optimizmus neopušťal.

- carrie -

Niečo o našej jedálni

V minulom GUČi sme Vám poskytli pohľad na jedáleň zo strany študentov. Teraz Vám ponúkame aj pohľad z druhej strany. Zaslí sme preto za vedúcou jedálne pani Annou Šidlovou, ktorá ako vedúca jedálne pracuje už 21 rokov. Zaujímalo nás všetko od fungovania jedálne až po ničenie jej majetku.

„Nie sme kuchyňa len pre Gymnázium, ale aj pre ZŠ Demänovská cesta, čo pre nás znamená, že začíname s prípravou obedov o 6³⁰ a už o 11⁰⁰ je tu auto, ktoré rozváža porcie do škôl. Varíme cca 550 obedov a každý deň spracujeme asi 40 kg mäsa. Preto je pre nás veľmi zlé, keď si študenti chodia raziť lístky ráno, pretože už máme urobené normy a všetko máme navážené, pokrájané...“, vysvetlila nám vedúca jedálne.

Podľa čoho zostavujete jedálne lístky?

„Na ich zostavovanie máme dané normy, napr. každý týždeň sa musia podávať strukoviny, zelenina. Múčna príloha (cestoviny, ryža, knedľa) by mala byť len raz do týždňa, ale keďže študenti nejedia zemiaky, tak sa snažíme prílohy aj striedať. Vyprážané jedlá sa môžu podľa noriem podávať len jedenkrát do mesiaca. V jedle má byť minimum korenín a soli. Vyprážaný syr, cestoviny, parené buchty nemôžeme variť tiež kvôli tomu, lebo jedlo sa do iných škôl vozi vo varniciach, v ktorých sa sparí, popuči a potom vyzerá neesteticky. Dodržiavame pitný režim, ale keď je šalát alebo kompót, nápoj byť nemusí.“

Ako je jedáleň zásobovaná?

„Mäso nám vozia z družstva v Smrečanoch trikrát do týždňa. Nesmie sa mraziť, takže ho držíme v chladničke a snažíme sa ho do dvoch dní spracovať. Vždy, keď sa

na obed podáva chlieb, kupujeme ho ešte ráno čerstvý a teplý.“

Určite aj Vás zaujíma dôvod zavedenia rozvrhu stravovania. Je to kvôli prekladaníu hrncov a kuchárkam to uľahčí prácu. Ako sa stravovací rozvrh podľa Vás dodržiava?

„Viete akí ste...“

Čo si myslíte o stravníkoch v jedálni?

„Študenti robia v jedálni veľký hluk, zanechávajú po sebe neporiadok, ničia zariadenie jedálne a nedodržiujú termíny predaja lístkov.“

Študenti sa sťažujú na dlhé rady pri výdaji obedov, ale aj toto má svoje dve stránky. Kuchárky majú len dve ruky, nemôžu vydať naraz toľko obedov, ale na druhej strane, keď my - študenti stojíme dlhšie v rade, nemáme dosť času na obed, lebo sa ponáhľame na ďalšiu hodinu. Potom sa stáva, že o hodinku je človek opäť hladný.

„Vychádzame študentom v ústrety. Keď ochoriete, vymeníme Vám orazený lístok za čistý alebo sa môžete na obed dohlásiť.“

Ako riešite problémy, ktoré sa vyskytujú v jedálni?

„Je založená stravovacia komisia, ktorá sa vyberá každý rok. Ona rieši problémy, ale ak sa nejaké vyskytnú, bolo by lepšie keby sa riešili hneď, a to u mňa alebo u hlavnej kuchárky Marty Karolčíkovej.“

Dúfame, že tento rozhovor Vám pomohol utvoriť si detailnejší obraz o jedálni a budete pamätať aj na to, že veci majú zväčša aj jadro. Preto by sme mali zatvoriť ústa a otvoriť oči...

- sally & carrie -

Úsmevy, plač, hysterické záchvaty ... Aj takto vyzerajú maturity, nielen zo strany odpovedajúcich, ale aj rodinných príslušníkov, spolužiakov a priateľov. Redakčná rada sa bola pozrieť na jednu z prvých odpovedí, aby Vám mohla priblížiť dojmy, ktoré získala.

Hneď ako som vošla do budovy Gymnázia, obľal ma pot, pretože atmosféra, ktorá ovládla celé Gymnázium bola priam prišerná. Napätie, stres, tréma a nervozita sa dali krájať. Čím bližšie smerom ku štvrtáckym triedam som bola, tým sa to ešte stupňovalo. „Veď o nič nejde ...“, to boli asi najčastejšie slová, ktoré maturanti počuli neustále. Avšak, keď človek vošiel do triedy a

chúďatka prišli plné chuti do učenia a plánov pre prijímačky. Pre niektorých to bol najšťastnejší deň. Veď sme spravili prvý krok v živote. A dnes máme za sebou aj druhý – najdôležitejší. Nebola to však prechádzka ružovou záhradou, bolo to veľa trápenia, prebdených nocí, ale aj ulievania a zážitkov zo školy. Ale aj to patrí k životu a študent, ktorý sa neulial, nie je študent. Keď sa to tak vezme, celé 4 roky sme „dreli“, aby sme potom mohli oslavovať, ale stálo to za to. Každému prajem ten pocit šťastia, radosti, úľavy, keď je potom, po skúške dospelosti. Cítujem prvý pocit zma-turovaného študenta zo 4.A: „Bolo to ako pô-rod, ťažké, ale úspeš-né.“ Každý z nás bol

vy-stre-sovaný, nikto nič nevedel (ale mali jednot-ky) a tá ko-misia, tí ľu-dia si zaslú-žia po-chvalu. Takých

super profákov – ľudí ste ešte nevideli. Plní úsme-vu, ktorí

Na obrázku je časť poroty v 4.B, čo môžeme vidieť aj podľa p.p. Antošovského, ktorý je prvý profesor.

prišiel rad na prvých odpovedajúceho, ktorý, či chcel alebo nie musel prekonať všetky zábrany a začať ... Dovolím si však povedať, že študentka, ktorú sme videli my, to zvládla priam brilantne. Keď sme to celé na záver zhrnuli, došli sme k záveru, že nezmaturojeme, ak nás vôbec k maturite pripustia.

Jedna študentka zo 4.B napísala v mene všetkých maturantov akýsi záver ich celého štúdia a my Vám ho tu a teraz ponúkame. „Sedím v jednom nemenovanom bare, je štvrt' na osem a popíjam „džús“, no a hlavne premýšľam. V hlave sa mi vynorili všetky štyri roky na gympli. Všetko sa to začalo ešte 5. mája 1998, keď malé vystrašené

nás povzbudili a dokonca aj pomohli. A preto všetkým profesorom chcem v mene všetkých maturantov poďakovať, za ich láskavosť a za to, že sa celé 4 roky s nami trápili. My vieme, že nie vždy sme boli k učiteľom dobrí, že sme boli pozorní a hyperaktívni, ale takí sú študáci, a preto ĎAKUJEME.“

Je toho skutočne veľa a asi jediné, čo môžem povedať je: „Učiť sa, učiť sa, učiť sa!“ Vzdávame hold maturantom a prajeme im ešte množstvo slzičiek, ale slzičiek radosti.

- carrie spolu s Redakčnou radou -

Ak ste čítali článok o debatnom klube (DK) aj v minulom čísle GUČu, tak ste sa dočítali o súťažiach a akciách, ktoré DK organizoval, ale aj o tom, kto DK na škole vedie. A práve táto informácia sa hneď po vydaní minulého GUČu, čiže po vianočných prázdninách, zmenila, pretože p.p. Kubínová (vtedy ešte Kováčiková) musela ísť na materskú.

A pred nami stál obrovský problém, čo teraz? Kto bude vedúcim klubu ďalej? Skúsili sme osloviť p.p. Markovú, ktorá súhlasila, a preto teraz pre zmenu poďakujem jej za ochotu tráviť s nami nielen štvrtok ráno, ale aj dni, ktoré sme strávili

prípravou na súťaže a čas sa-motných súťaží.

Prečo píšem o štvrtku, keď DK

Aj takto vyzerá príprava na debatu, keď písať chcú sa stretávať na pondelok poobede? Pretože, ako p.p. Kubínová odišla, menil sa rozvrh a jednoducho jediný čas, kedy sme sa mohli stretnúť všetci, bol štvrtok ráno. Prejdem teraz k tým súťažiam.

Na konci marca sa konalo tretie regionálne kolo, kde sme skončili piaty a keďže sme sa dvakrát (na dvoch regionál-kach) umiestnili v prvej

To je naša 4-členná výprava na celoslovenské kolo, do zďakovať kotvy na celoslovenské kolo, ktoré sa konalo okolo dvadsiateho apríla 2002.

Na naše prekvapenie, bola atmosféra na celoslovenskom kole celkom iná ako na regionál-kach. Boli sme tam najmladší, pretože väčšina

ostatných debatérov boli zväčša tre-

tiaci a štvrtáci, z čoho vyplýva, že mali aj

Medzi debatami sme poriadne vyhladli, a tak sme sa museli ísť občerstviť, no a hlavne, ako to dopadlo.

viac skúsenosti ako my. Ale to nám neubralo na dobrom výsledku, pretože sme získali cenu za „Najlepšího nováčika“, čo znamená, že sme sa ako jediný klub, ktorý vznikol v tomto šk. roku, dostali až na celo-slovenské kolo. (medzi 15 naj-lepších tímov)

Po návrate z celoslovenského kola, keď sme sa trochu spamätali z inej klímy, z trošku iného prístupu a plni nových skúseností, snažili sme sa naše novozískané vedomosti preniesť na našich spoludebatérov, o čo sa ešte stále navzájom snažíme a snažiť budeme, až dovtedy, kým z nás nebudú špičkový debatéri. Ale to už trochu predbieham, pretože to chce skutočne veľa cviku a bude to trvať ešte veľa času.

Už mi dovoľte len povedať, že v DK víťame každého, kto má čas a chuť venovať sa debatovaniu.

- carrie -

